

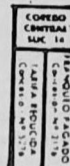
ULPSUNUS

SEMANARIO SARDARABAD

Fiel expresión del pensar Demócrata Liberal de las colectividades armenias de Sudamérica

BUENOS AIRES AÑO VII N° 148

Jueves, 23 de Julio 1981

OPERA ANOUSH EN PASADENA

La colectividad armenia de Pasadena colmó las salas del Pasadena Civic Auditorium con motivo de la presentación de la ópera "Anoush", del compositor armenio Armen Tigranyan, que interpretada por la Orquesta Filarmónica Armenia, un coro y varios solistas, fue dirigida por el maestro Edward Hosharian.

La presentación contó de tres partes. Durante la primera, se interpretaron "Caucasian Sketches" de Ivanov y "Armenian Suite N° 2" de Hosharian; en la segunda parte, juntamente con el coro, canciones tradicionales armenias, entre ellas, "Erevan-Erepuni", "Sardarabad" y "Azk Parabantz" que fueron acogidas con gran

entusiasmo por parte del público; y, en la tercera parte, la ópera "Anoush", en la que intervinieron los solistas.

Hubo, además, una explicación previa a la interpretación, que aclaró el panorama a los oyentes.

La presentación concluyó con el "Hair Mer", en memoria de los mártires de la masacre de 1914-1915.

IMPORTANTES HALLAZGOS EN METSAMOR

En las excavaciones realizadas en Metsamor, en el valle del Ararat, se han hallado antícuísimos elementos de barro y de loza de barro, debajo de enormes lápidas.

Estas poseen bajorrelieves con figuras de animales. Y, a pesar de que tanto lápidas como tumbas fueron saqueadas en el pasado, a través de los restos se ha podido comprobar que en la zona habían sido enterradas importantes personalidades de la época.

También fueron hallados restos de un santuario, con siete altares para realizar sacrificios, hornos especiales para

LOS ANGELES:

Movimiento juvenil en el seno de la Asociación Cultural Tekeyan

La Asociación Cultural Tekeyan de Los Angeles cumple un rol importantísimo dentro de la sociedad y se destaca por sus innumerables y valiosas actividades en beneficio de la armenidad.

Para ello, además de contar con un Consejo Directivo eficiente, posee un gran número de jóvenes y adolescentes.

En su última reunión anual de socios la Comisión Juvenil de la Asociación Cultural Tekeyan eligió una nueva Comisión Directiva que, en seguida, comenzó a desarrollar importantes actividades. Una velada musical dedicada a compositores armenios, una representación teatral, una charla literaria, son algunas, apenas, de las actividades realizadas.

Además tuvo a su cargo la conmemoración del 24 de abril

y la realización de diversas exposiciones artísticas.

Uno de los objetivos de la Comisión Juvenil es nuclear a todos los jóvenes armenios bajo los ideales de la Asociación Cultural Tekeyan, en donde encontrarán un clima de entendimiento común, trabajo y una guía para mantener, fielmente, las tradiciones y la lengua armenias y la fe en nuestra Iglesia.

"Estamos convencidos de que llegaremos a nuestra meta, puesto que tenemos el apoyo y la dedicación de nuestros mayores y de toda la comunidad armenia de Los Angeles que sigue, paso a paso, cada una de nuestras realizaciones" dicen los jóvenes con optimismo y con el convencimiento de que, a pesar de que el camino trazado es largo y difícil, saldrán airoso de él.

preparar comidas rituales, y estatuas que simbolizan distintas divinidades.

Según los investigadores, el principal astro de adoración de los habitantes de Metsamor, 2500 años antes de nuestra era, fue Sirius.

En la Edad de los Metales, la

ciudad se vio rodeada por importantes construcciones, santuarios y fundiciones.

Los restos encontrados en diversas excavaciones, demuestran que Metsamor fue una ciudad que contaba con un importante número de habitantes.

1921

1981

60° ANIVERSARIO DE LA ORGANIZACION DEMOCRATA LIBERAL ARMENIA

MOVIMIENTO EVANGELICO ARMENIO

La reunion preparatoria del Consejo Evangelico Armenio Mundial, tuvo lugar del 29 de abril al 4 de mayo ppdo., en la Iglesia Evangelica Armenia, de Issy-Le-Moulineaux, Paris, Francia. Esta era una sugerencia del primer Congreso Mundial que tuvo lugar del 26 al 28 de junio de 1978 en Filadelfia, EE.UU..

El movimiento Evangelico Armenio tom6 forma hace 135 años atr6s, con la fundaci6n de la primera Iglesia Evangelica Armenia, en Constantinopla, el 1º de Julio de 1846. Y, como consecuencia de los hechos de la Primera Guerra Mundial, los evangelicos armenios fueron dispersados por el mundo. En los 6ltimos a6os, se hicieron esfuerzos para unir y consolidar la labor y el apostolado.

Por lo tanto, el Consejo reestableci6 la Iglesia Evangelica Armenia, y las Uniones y organizaciones cuya finalidad es la difusi6n del Evangelio revelado por Dios a trav6s de Nuestro Se6or Jesucristo, para toda la humanidad. Organiz6 distintas comisiones para ocuparse de temas como apostolado y evangelizaci6n, primaturas, comunicaciones, participaciones a Iglesias d6biles, formaci6n cristiana, inscripciones, archivos, cuestiones teol6gicas y

relaciones inter-Iglesias.

Los representantes, de com6n acuerdo, dispusieron realizar un primer congreso oficial en 1982, en el oto6o, con la condici6n de que las organizaciones fundadoras, acepten los estatutos, y den poderes al Consejo para ser la expresi6n genuina de la vida del movimiento Evangelico Armenio.

Participaron de la citada reuni6n.

Uni6n Evangelica Armenia de Am6rica del Norte.

Rev. Pastor Vartkes Kasouni, Presidente

Rev. Pastor Doctor Peter Dogramaci, secretario.

Uni6n de las Iglesias Evangelicas Armenias de Francia.

Rev. Pastor Taniel Sahagulan, Presidente.

Rev. Pastor Jean Hagopian, Vicepresidente.

Uni6n de Iglesias Evangelicas Armenias del Medio Oriente.

Rev. Pastor Hovannes Kardjian, Presidente.

Rev. Pastor Barkev Apartian.

Asociaci6n Misionera Armenia de Am6rica.

Sr. George Pilibossian, Presidente.

Rev. Pastor Doctor Guirag6s Chopurian, Director Ejecutivo.

TODO LO QUE SOY, SE LO DEBO A PARECORDZAGAN

Falleci6 el Sr. Asadur Halladjian. Horas no m6s, antes de dejar este mundo, as6 se expresaba Asadur Halladjian. Su historia es tambi6n la de muchos armenios, cuyos padres fueron masacrados por los turcos, y al quedar hu6rfanos quedaron bajo el amparo de la Uni6n General Armenia de Beneficencia, y de esa manera, fueron internados en el Orfanato Kelekian, de Deort-yol. Nacido en 1917 en Marash, pues, hace sus

primeros estudios en el establecimiento antes mencionado, tras lo cual y en m6rito a su calidad de buen alumno es becado al Instituto Educacional que la UGAB inaugura en Nicosia, con el mecenazgo de los hermanos Melkonian. Fue alumno de la primera promoci6n de dicho colegio, y tuvo entre otros, como profesor al c6ebre poeta Vahan Tekeyan. Como agradecimiento al gesto de la UGAB, durante dos a6os, se dedic6 a ense6ar como maestro en la escuela de UGAB en la ciudad de Baalbek, Libano. Vivi6 muchos a6os en Beirut, hasta que en 1950 se radic6 en Buenos Aires.

Como la mayoria de aquellos que recibieron las bendiciones de la Uni6n fundada por Boghos Nubar, jams dej6 agradecer y bendecir la obra de Parecordzag6n. Y con ese mismo esp6ritu, cri6 y educ6 sus hijos, Hampartsum y Margga, el primero de los cuales es actualmente miembro de la Comisi6n Directiva de la Filial Buenos Aires, y Margga, profesora de Baile Armenio en el Instituto Marie Manogagian, Y, en ese mismo ambiente, recibieron hoy educaci6n sus nietos. Tres generaciones recibiendo los beneficios de la UGAB. Tres generaciones dando beneficios a la UGAB y, por ende, a la comunidad.

LONDRES: MEDALLAS CONMEMORATIVAS

Vasken I Jubilee Medal Committee

Hon. President: Rt. Rev. Bishop N. Bozabalian

Con motivo de la consagraci6n de S.S. Vazken I, como Cat6licos de todos los armenios, se form6 una comisi6n especial que orden6 la impresi6n de medallas de oro y plata, el producto de cuya venta estar6 a total beneficio de la Santa Sede de Etchmiadz6n.

Las medallas llevan grabadas las esfinge de S.S. Vazken I y una vista de Etchmiadz6n, con el fondo del Ararat y el arca de No6.

Las medallas de 22 kilates de oro y 38 mm de di6metro,

pesan 40 grs. y su costo es de 600 libras esterlinas. Las de plata, tambi6n de 38 mm, pesan 23,9 grs. y cuestan 25 libras.

Ambas llevan su correspondiente n6mero y certificado. La edici6n de las medallas de oro es limitada; se han grabado s6lo 1000; en cambio las de plata son ilimitadas. Vienen presentadas en estuches de regalo.

Los interesados en adquirir las deben enviar el siguiente cup6n:

Ruego me envíen..... medallas de oro de 600.00 libras / medallas de plata de 25.00 libras / Adjunto cheque o giro postal por la suma de a favor de VAZKEN I JUBILEE MEDAL COMMITTEE, 3 Buckingham Place, London SW1E 6HR. / La(s) medalla(s) ser6n enviadas directamente por el ROYAL MINT a: / Nombre y apellido / Direcci6n

Semanario "Sardarabad"

Exarcas para los armenios de Am6rica

CIUDAD DEL VATICANO —El Papa Juan Pablo II cre6 hoy dos importantes sedes en Buenos Aires y Nueva York para los cat6licos de rito armenio.

El Sumo Pontifice promovió a dos dignatarios a la jerarquía de exarca. En las iglesias orientales, el rango de exarca es intermedio entre el de patriarca y metropolitano.

El nuevo exarca de Buenos Aires es monseñor Waldir Bogoslian, de 41 años, actualmente rector del colegio Don Bosco de Campo Grande, Brasil. Ser6 responsable por los cat6licos del rito armenio en Am6rica latina. Tambi6n fue nombrado obispo de Maridn en Armenia. Es salesiano y naci6 en Pen6polis, cerca de San Pablo.

El nuevo exarca de Nueva York es monseñor Michele Nars6s Seti6n, de 63 años, actualmente rector del Colegio Pontificio Armenio de Roma. Tambi6n fue designado arzobispo titular de Ancira, el antiguo nombre de Angora.

Seti6n tendr6 responsabilidad por los cat6licos de su rito de los Estados Unidos y Canad6. Naci6 en Sebasti6.

GARYÉ TU ROPITA INTERIOR

RIGAR'S Camiseria exclusiva

DOMINGO 2 de agosto FESTIVAL INFANTIL 10:00 hs. ENTRADA LIBRE 30 ALMUERZO FAMILIAR 13 horas HUESPED DE HONOR EL SR. ANTRANIK POLADIAN Editor de la revista Hoosharar de la U.G.A.B. Central Mundial Organiza: Liga de Jóvenes y Comisión de padres secciones Jardín y Primario RESERVE SU ENTRADA Զրպպարկայից Ռասախօսութիւն Հ.Բ.Ը.ՄԻՌՈՒԹԵԱՆ 75-ԱՄԵԱԿԻՆ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ Կը Բանախօսէ՝ ՏԻԱՐ ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՓՈԼԱՏԵԱՆ Խմբագիր Հ.Բ.Ը.Միւրթեան Կեդրոնական Պաշտօնաթերթ ՅՈՒՇԱՐԱՐ-ՄԻՌՈՒԹԵԱՆ Տեղի Կ'ունենայ Երկուշաբթի, 8 Օգոստոս, 1981-ին Ժամը 20:30-ին ՄՈՒՏԶԸ ԱԶԱՏ

CONFERENCIA BODAS DE DIAMANTE DE U.G.A.B. Disertará el Sr. ANTRANIK POLADIAN (invitado especialmente de EE.UU.) Lunes 3 de agosto de 1981 20:30 Hs. ENTRADA LIBRE

DOMINGO 9 de agosto ALMUERZO DE EGRESADOS 1981 Jueves 13 de agosto 15:30 Hs. CLASE ESPECIAL DE COCINA Organiza: Comisi6n de Damas

EDITORIAL

LA AMISTAD Y EL AMOR AL PROJIMO

En nuestra vida familiar y social, habitualmente, frecuentamos diferentes tipos de ambientes. En ellos, tenemos oportunidad de conocer a quienes, en seguida y casi sin pensarlo, rotulamos de "amigos".

Sin embargo, éste no es el vocablo apropiado. No siempre un "conocido" es un "amigo". Ser amigo de alguien implica tener un conocimiento mucho más profundo de su persona, saber qué piensa, qué siente, cómo reacciona.

La amistad es algo innato del ser humano. Quien más, quien menos posee, al menos, un amigo, una persona con quien hablar sinceramente, sin miedo a ofender ni a recibir una contestación inadecuada.

Todos tenemos un amigo latente en nuestro ser. Es decir, todos tenemos la predisposición y la necesidad de tener amigos, pero muchos no alcanzan a canalizar este sentimiento por una vía realmente afectiva, a veces, por inhibición o por timidez.

La vida, a menudo, y más en estos momentos, nos pone ante situaciones límites, en las que es necesario consejo y palabras de aliento. En esos momentos, nadie mejor que un padre o un amigo para ayudar y orientar.

Y, decimos un padre o un amigo, porque, dadas las condiciones del mundo actual y gracias a la comunicación, hoy, un padre puede ser también un verdadero amigo, quizás el mejor amigo de una persona.

Muchos, sin embargo, tienen del padre y del amigo dos ideas completamente distintas. Piensan que "el padre es el padre" y "el amigo es el amigo". Es decir que encasillan a cada uno de ellos en su rol y consideran que no puede haber una fusión entre ambos. Piensan que hay cosas que los padres no pueden comprender o no deben conocer; hechos que sin embargo, sí pueden compartir con otra persona ajena a la familia.

Pero, se olvidan de que los padres, sin necesidad de que les digamos nada, presienten qué nos pasa o qué pensamos; y, por lo tanto, antes de que les pidamos ayuda, ellos ya nos tienen su mano.

Si hablamos de padres-amigos podemos hablar también de hijos-amigos. Es decir que la relación debe ser recíproca. No sólo debemos esperar comprensión y afecto de nuestros semejantes, sino que también nosotros debemos brindarlo, con un gesto, con una palabra, con una mirada, al menos.

El hombre del siglo XX cuenta con un arma importantísima: la comunicación. Ella nos permite hacer conocer nuestras ideas y confrontarlas con las de nuestros semejantes. Gracias a ella, nuestros padres pueden ser nuestros amigos. Podemos hablar con ellos, dialogar, recibir críticas y sugerencias, pero, al mismo tiempo, también nosotros podemos tener la misma actitud para con ellos, pues la aceptarán y comprenderán.

El sentimiento de amistad es uno de los dones más preciados que tiene el ser humano. Fuera de la riqueza material del ser humano, hay una riqueza espiritual que depende de su forma de ser, de su carácter, de su calidez y de sus amigos. En ellos reside su verdadera riqueza. Un hombre que posee amigos es espiritual y moralmente rico.

Cada nueva amistad es un nuevo compromiso de honor que se contrae, compromiso al cual no debemos fallar y que debemos sellar con nuestro diario accionar para hacerlo perdurar para toda la vida.

Si bien podemos tener amistades ocasionales, de acuerdo con las diferentes situaciones y distintas épocas de la vida, la verdadera amistad, aquella que está basada en sólidos sentimientos, es la única que perdura a lo largo del tiempo y la única a la que tenemos derecho de exigir y de ser exigidos.

Tan difícil como cuidar de una pequeña planta que nace de una insignificante semilla, es cultivar y cuidar una amistad.

Podríamos hablar mucho acerca de la amistad, pero creemos que podríamos resumir de esta manera: "la amistad es una de las formas de manifestación del cristiano sentimiento del amor al prójimo."

¿QUE ES LA DISNEA?

Se entiende por disnea a la dificultad respiratoria o a la respiración dificultosa que resulta de la percepción de fatiga o tensión de los músculos respiratorios. Si bien ella puede presentarse como consecuencia de un esfuerzo poco habitual en personas sanas, suele tener su origen en distintas causas que asientan en diversos órganos o aparatos. Puede ser de origen pulmonar (estenosis de las vías aéreas, lesiones pulmonares de distinto tipo), nerviosa (psicógena u orgánica), modificaciones sanguíneas (anemia, acidosis) y, finalmente por causa cardíaca (insuficiencia cardíaca, enfermedades valvulares cardíacas, etc.)

Los pacientes portadores de **disnea de origen cardíaco**, refieren a la consulta sensación de "agitación", "fatiga" o "dificultad respiratoria", vinculada al esfuerzo, advirtiéndose que más tarde es provocada por actividad física cada vez más restringida. Posteriormente, aparece aun en el enfermo en reposo, despertándolo durante la noche y obligándolo a sentarse.

Este tipo de disnea es conocido con el nombre de **disnea paroxística nocturna** que puede también producirse tan pronto como se inicia el sueño, lo que suele ocurrir en hipertensos con esclerosis de los vasos cerebrales e insuficiencia cardíaca, o por la

madrugada, bajo la forma de **asma cardíaca**, habitualmente acompañada de espasmos bronquiales y edema agudo de pulmón.

En grados más avanzados la disnea es más o menos permanente, debiendo el enfermo permanecer en posición sentada día y noche, lo que se denomina **ortopnea**. Eventualmente la disnea es más pronunciada en un tipo de posición que en otro lo que se denomina **trepopnea**.

Es preciso establecer, frente a una persona que presenta disnea, cuál es el origen de la misma y, no atribuirla siempre a la presencia de alguna causa cardíaca o respiratoria.

En las **personas sanas**, como hemos dicho más arriba, la disnea aparece como consecuencia de esfuerzos desusados. La disnea de **causa pulmonar primaria** se acompaña de tos, dolor pleural, cianosis (coloración de la piel azulada) signos radiológicos de enfermedad pulmonar, etc. no obstante lo cual ha de recordarse que algunos de estos síntomas acompañan a la disnea cardíaca.

Pero, cuando la disnea es de causa exclusivamente pulmonar, se tolera bastante bien su posición de reposo (decúbito dorsal), y no hay alteración ni signos físicos, radiológicos y electrocardiográficos de enfermedad cardíaca.

La disnea de **causa respiratoria obstructiva** presenta signos de obstrucción bronquial (sibilancias pulmonares) o del mediastino.

La **disnea hematógena** (alteraciones sanguíneas) muestra evidencia clínica y química de cianosis, anemia y es mínima o ausente durante el reposo.

La **disnea neurógena** puede ser psicógena u orgánica. En la forma psicógena es habitualmente "suspirosa" o se presenta bajo la forma de "hiperventilación". La orgánica suele acompañarse de respiración ruda, lenta y laboriosa, por parálisis de los músculos respiratorios.

Por último en la disnea verdaderamente **cardíaca**, es demostrable la existencia de cardiopatía tanto al examen físico, radiológico como electrocardiográfico. Las cardiopatías son la causa más frecuente de disnea, teniendo como característica un avance progresivo hacia la limitación cada vez menor de la capacidad de esfuerzo de un individuo, por lo que se considera a este tipo de disnea de consulta obligatoria a su médico en la etapa de inicio de los primeros síntomas.

Dr. Jorge L. Balassanian

ALICIA TERZIAN EN EL EXTERIOR

El sello Pavane Records ha grabado un disco con el pianista Nelson Delle Vigne en el que apareció la obra **JUEGOS PARA DIANA**, de la compositora Alicia Terzian. Igualmente, la obra **ATMOSFERAS** para dos pianos fue interpretada en la primera audición, en la **SALLE CORTOT** de París, por el dúo Moreno Capelli y en Vicenza (Italia). La obra "Tocata para piano" fue incluida, en marzo de 1981, en el Festival Internacional dedicado a la Mujer en la música, organizado por la New York University en la ciudad de N. York (USA). "Shantiniketen" fue incluida, en abril de 1981, en un Festival Musical realizado en el Palazzo Braschi de Roma y en el Tercer Foro Internacional de Música Nueva, realizado en Méjico, por el Instituto Nacional de Bellas Artes.

Hacia el mes de diciembre de 1980 el "concierto para violín y orquesta" fue interpretado, en primera audición, por la Orquesta Sinfónica del Estado de San Pablo, dirigido por Eleazar de Carvalho y con la participación de Rafael Gintoli en un concierto organizado por la UGAB de Brasil y posteriormente retransmitido, en la televisión brasileña, con enorme éxito.

ENCUENTROS INTERNACIONALES DE MUSICA CONTEMPORANEA

El próximo viernes 24 de julio a las 20, en el Museo Nacional de Bellas Artes -Av. Libertador 1473- tendrá lugar la apertura de la Temporada 1981 (14º año consecutivo) de los **ENCUENTROS INTERNACIONALES DE MUSICA CONTEMPORANEA**.

La misma cuenta con los

auspicios del Fondo Nacional de las Artes, Secretaría de Cultura de la Municipalidad de Buenos Aires, Instrumentos Musicales S.A., Kalpakian Hnos., Fundación Murekian, Viplastic S.A., Uzal S.A., y socios adherentes.

La temporada ha sido estructurada en 16 conciertos a cargo de distinguidos solistas argentinos y extranjeros, el Grupo Encuentros de música contemporánea de Buenos Aires y el Grupo de Investigaciones electroacústicas de Bruselas.

El 24 de julio se presentará el estreno de una nueva versión del ballet de S. Rattenbach: **EL TIEMPO Y EL FUEGO**, libro de H. GARCIA DE LA MATA, Dirección y Coreografía de ALICIA ORLANDO y que cuenta con la valiosa colaboración de Luis Camillon, director del Teatro La Manzana de las Luces. En el mismo acto, se hará entrega de los Premios **TRIBUNA NACIONAL DE COMPOSITORES (TRINAC' 80) 1980** a los compositores argentinos: G. GRAETZER, J.L. GONZALEZ, O. WILENSKY, V. AMICOLA, R. DE PEDRO, E. WILDE y R. FIORE.

El 27 de julio a las 17, en el Salón Dorado de la Alianza Francesa -Av. Córdoba 946- dará comienzo el Seminario dedicado a **LA MUSICA DE VANGUARDIA EN FRANCIA** que estará a cargo del Prof. titular de la Cátedra de Historia de la Música del Conservatorio Nacional de París y Presidente de la Asociación Francesa de Musicología, Prof. IVES GERARD. La inscripción a este Seminario se cierra el viernes 24, en Av. Corrientes 1145-4º "50", en horarios de oficina.

ESTUDIO JURIDICO

DR. ROBERTO M. MALKASSIAN Y ASOC.

ABOGADOS

Av. Corrientes 1296, 7º "74" 12 a 18 hs.

35-1632

35-9504

A nuestros jóvenes

SER ARGENTINO NO ES DIFÍCIL

Por Alfonso Nuñez Malnero

NOTA DE LA REDACCION

"SARDARABAD", ferviente defensor de la justicia, la democracia y la libertad siente el deber de hacerse eco de esta nota del diario "La Prensa" con el objeto de encaminar a la juventud por el certero camino de la libertad y la democracia, característicos de nuestro quehacer.

Consideramos importante que todos los jóvenes lean esta nota pues va, especialmente, dirigida a ellos.

Esta es una muestra de cómo el periodismo, una vez más, se erige en guía, fiel a su objetivo de orientar e infor-

mar, para corregir. Esta es una posibilidad que nos brindan sólo los países libres y soberanos como el nuestro.

La nota es doblemente eficaz pues trata de conformar al joven argentino, al futuro hombre del mañana, y llevada al ámbito de nuestra colectividad es útil también al joven argentino.

Sepamos interpretar claramente su contenido y construir y mejorar nuestra situación sobre la base de los errores y aciertos de nuestro pasado, siempre fieles a nuestros ideales de democracia y libertad.

Frente a nuestro cotidiano deber periodístico de informar y difundir la verdad y la justicia, y frente a cuanto ocurre de violento, cruel y desventurado en el mundo, nos formulamos la repetida pregunta: ¿Damos efectivamente los adultos ejemplo y esperanza a los adolescentes y a los jóvenes? En nuestra misión, en nuestro trabajo, en nuestras intenciones, ¿cumplimos con la defensa de los ideales juveniles, los auténticos, aquellos que no están perturbados por ideologías extrañas?

Los últimos acontecimientos que influyeron en el periodismo motivaron, entre otras, dos tipos de reacciones: la de las autoridades, que reconocieron en declaraciones el error de sanciones para evitar la crítica, y el movimiento general en favor del periodismo independiente.

Pero ¿qué puede pensar el adolescente ante un hecho tan injusto como despreciable que nos deja la sospecha de haber sido planificado y efectuado por núcleos extremistas con el ánimo de herir la imagen argentina y aun la del mismo gobierno: el ataque artero al periodista Manfred Schönfeld, y la invasión del taller gráfico de "La Prensa" por supuestos policías con supuestas credenciales pero con auténtica acción intimidatoria y vejatoria?

Todo ello mereció también el repudio de autoridades y público, y será necesario terminar la investigación para sancionar a los culpables.

Con respecto a nuestro estado de ánimo y a nuestros propósitos patrióticos y profesionales, estos hechos son un eslabón más en la conducta que "La Prensa" y sus hombres mantienen a través de más de un siglo de actuación. Bastará mencionar, como simple ejemplo y no para que nos alaben, que en 1952 el diez por ciento de los presos denominados políticos en la Penitenciaría Nacional, eran obreros gráficos y redactores de "La Prensa", que no hablamos actuado en política sino en periodismo, en defensa de la Constitución argentina.

Carta de una adolescente

Ahora, en otras circunstancias, llega al diario una carta que deseamos transcribir porque establece y señala dramáticamente lo que ocurre hoy en la adolescencia y en la juventud argentinas. Dice así: "Señor Manfred Schönfeld: Me gustaría contarle una historia que tendría como punto de partida el momento en que decidí que la profesión de periodista era la mía. Entonces comencé a estudiar. Y junto con la formación que fui recibiendo se fue acuñando un ideal, una manera propia de entender esta profesión como compromiso, respeto y lealtad hacia la verdad.

"Por esa época me encontré un día con usted. O, mejor dicho, con la parte suya que a mí me interesa. Alguien puso en mis manos unas fotocopias de dos artículos que llevaban su firma. Los leí en mi curso, no sólo porque su contenido era un riquísimo análisis de lo sucedido en los últimos años en el país, sino también porque me parecían digno ejemplo de maestría en el manejo poético del lenguaje.

"De ahí en más la historia transcurrió entre desengaños, realidades adversas, enseñanza mediocre. Es decir, el entender a diario que en mi país los ideales no tienen cabida. Sin embargo, hubo momentos en que la esperanza hizo notar su luz. Casi siempre esos momentos coincidieron con algún artículo suyo. Los restantes, con una ingenua confianza depositada en mi fuerza y juventud.

"Y la historia llega hasta hoy. Una mañana lluviosa, en la que me encuentro, por primera vez, cara a cara con usted. De un lado, su rostro ensangrentado mostrando, de otra forma, una misma medida injusta y arbitraria. De este lado, yo. Con mis ganas de país y libertad. De respeto y adultez. De Patria que no me dé vergüenza e impotencia. Con más ideales hechos añicos por golpes que, si bien no sangran, duelen.

"Soy simplemente una argentina de veintidós años, empleada y estudiante de periodismo, deseosa de que me den motivos para amar a mi país. Usted es uno de ellos. Por eso hoy quiero acercarle, junto con mi dolor, mi agradecimiento".

Desencanto y desesperanza

Claudia Acuña es alumna de segundo año de periodismo y demuestra que su vocación es auténtica. Su carta es conmovedora y tiene importancia porque es la carta de la adolescencia y de la juventud desencantadas, pero con virtudes de nuestro país. Sus problemas los venimos estudiando desde hace años y desde hace años los defendemos.

La desesperanza de la adolescencia y de la juventud es consecuencia de un mundo cruel, violento y mentiroso —según ya lo señalamos—, donde existe una acción dirigida por mayores de otras ideologías que pretenden destruir nuestra civilización democrática. Pero es evidente que a ello se agrega en nuestro país —que tiene reservas espirituales ratificadas en trayectoria generosa— un evidente desencanto entre nosotros, en una etapa donde es fundamental la comprensión para corregir perspectivas.

Los jóvenes deben saber, porque es historia argentina, que ha existido una dramática crisis de valores éticos y una acción desintegradora de nuestras normas tradicionales, en que el poderoso y el partido oficialista siempre tenían razón. Y deben saber que hoy, antes que una crisis económica, que evidentemente existe, hay una crisis moral, injusta y persistente. Pero, asimismo, deben tener la certeza de que sobran en la Argentina valores para superarla.

En esta crisis está incluida la pérdida de calidades dirigentes. Los líderes de los partidos políticos, fracasados unos y desconocidos otros para adolescentes y jóvenes, deben reaccionar con ejemplos, formar ciudadanos y darles oportunidad de actuar en su vida, no con triquiñuelas de comité, sino con el sentido superior de la política, que es análisis y discusión de los problemas de la Nación, sin anteponer los intereses partidarios a los de ella.

Al Ministerio de Cultura y Educación, por supuesto, corresponde la más alta responsabilidad. No es posible aceptar que a los 18 años los adolescentes, mujeres y hombres, ignoren o no asignen importancia trascendente al voto; que no crean ni en autoridades ni en dirigentes ni en representantes de la ciudadanía y no quieran o no sepan a quién designar.

Debo asignarse, pues, mayor importancia a la educación cívica —educación, no sólo instrucción— para que los adolescentes puedan decidir por convicción y no, llegado el caso, por inducción de los medios de propaganda, quién podrá ser su representante. Es, en suma, leer y analizar la Constitución argentina para comprender su proyección generosa y

justa, para saber defenderla con el voto y con la conducta.

La Argentina y el mundo

Son estos momentos difíciles; pero la Argentina está en mejores condiciones que otros desventurados países, sin medios suficientes de subsistencia, y que otros con industrias poderosas pero doblegadas por la pornografía, el sexo, las drogas, la homosexualidad y el terrorismo, con la pretendida delincuencia del hombre de trabajo, del cambio de sistema, imponiendo la muerte decretada por fanáticos, sobre la destrucción y un cementerio de quienes no piensan como ellos.

En esos países predomina el repudio a los valores morales suplantados por un materialismo disolvente, donde el dinero y el placer físico son fundamentales. Al negar el sentido moral, se propicia y se hace la ostentación del sexo y de la intimidad, que sólo corresponde al individuo y a Dios, en detrimento de las normas que unen a la familia. Se niega entonces el amor humano, excelsa unión del hombre y la mujer, con ternura y lealtad, para continuar en el hijo la imagen de cada uno. Se hace alarde del amor animal, aun circunstancial, sin emoción, como unión para el placer partiendo de Freud a través de psicoanalistas y psicólogos, todos de determinada intención ya conocida, con justificación que ha llegado hasta aceptar la homosexualidad como tercer sexo, aberración canalicada para perturbar y no para curar.

Es decir: en esta deplorable escuela no se tiene en cuenta al hijo, justificando el aborto —que es asesinato de quien no puede defenderse— como derecho de la mujer con el mentido y siniestro concepto de evitar o disminuir la superpoblación.

En este drama, y ante otros conceptos igualmente sibilinos y ajenos a nuestra tradición, los adolescentes, que además ven a su alrededor casos aberrantes o lindando permanentemente en lo inmoral gracias al material ofrecido por cierto periodismo, el cine y la televisión, ya no saben cuál es la verdad ni cómo sentirse felices. No se les infunde respeto a palabras y conceptos como el honor, la moral, la honradez, la Patria; se cambian los de matrimonio, novios o esposos, por el de pareja; no se les dice "orientar" sino "concientizar"; se insiste en que el acto amoroso es igual para el hombre y la mujer, pero se les oculta que es mucho más trascendente para ella, que debe cobijar al hijo en su vientre nueve meses y luego cuidarlo durante años, mientras el hombre sigue yendo a la cancha para ver cómo juegan River Plate y Boca Juniors.

Y para dar paridad de trascendencia a hombres y mujeres en el amor, se sacrifica a la mujer con la píldora anticonceptiva, que tantos desastres ha provocado hasta ahora, motivando la reacción de la medicina para proteger la salud femenina.

A todo esto, farsantes supuestamente evangélicos, con premio o sin él, pero bien a la izquierda, defienden los derechos humanos de los guerrilleros —bajo la bandera de algún gobernante intencionado, de Jacobo Timerman y de Patricia Derian— pero ocultan los derechos humanos de las víctimas de esos guerrilleros.

Medida del sufrimiento argentino

Los adolescentes y jóvenes no deben olvidar que estas teorías llegaron a la Argentina como supuestas reivindicaciones de quienes más necesitan, acentuándose con la acción subversiva.

Nuestra sensibilidad y nuestros mejores propósitos para ayudar y defender a quienes sufren, desechan la violencia como sistema para hallar soluciones. Pero la acción subversiva, con ese fin y a través de adeptos, ciertos sociólogos, docentes y psicólogos alejó a los adolescentes de sus hogares, en una prédica psicológica primero, y presión intimidatoria después, que no les permitía abandonar las filas guerrilleras bajo pena de muerte. Se utilizó, además, el señuelo del sexo y de la independencia individual: un hombre —les decían— debe saber a los 16 años qué es una mujer, y una mujer qué es un hombre; la familia coarta la libertad: a los 16 años una mujer o un hombre debe dejarla para formar su personalidad.

Ante este desastre y ante la corrupción del gobierno peronista, la acción militar salvó al país, se acepte o no. Pero todo ello no es óbice

ahora para que el periodismo deje de conformarse con el deber de señalar y orientar. Siempre la forma correcta de expresarse, de acuerdo con el precepto de aquel gran periodista argentino, don Ezequiel P. Paz: "No se puede escribir como periodista lo que uno debe decir como caballero".

Hay algo que la adolescencia, la juventud, los estudiantes de periodismo deben saber: aunque muchos adultos no lo recuerden: Todo es perfectible.

De lo contrario el periodismo no tendría por qué señalar y orientar. Lo hace para corregir y no para agredir.

Momento decisivo: unión y comprensión

La adolescencia y la juventud no deben desalentarse, porque está probado como de la vida, que los ideales deben defenderse de la misma manera que debe defenderse libertad, el hogar y la Nación.

Mientras tanto —repetimos— es imperiosa la comprensión de los problemas argentinos. Y es imprescindible la acción leal aun opiniones distintas. Ya no es posible incurrir en errores anteriores; por ello, la juventud, pueblo, deben estar informados.

Todo ello sin olvidar que estamos en Tercera Guerra Mundial, lo cual la mayoría resiste a creerlo, porque no se tira la bomba atómica. Por eso, como imposición fundamental, es lógico comprender para corregir y para recaer.

La Argentina es codiciada por su riqueza natural y por su deshabitada extensión, la cual debe merecer atención severa y permanente. Y por si fuera poco, debemos resistir categóricamente, y de una vez por todas, el robo de las islas Malvinas por una nación que se dice amiga y expresa siempre lindas palabras y severos conceptos para la codicia ajena y no para la propia; debemos impedir sin perder terreno, el conflicto del Beagle, la codicia que provocan la Antártida Argentina y el Atlántico Sur, incuestionablemente nuestros.

La adolescencia y la juventud, hasta ahora aleccionadas en el descreimiento, son, sin embargo, decisivas para exigir la unión nacional en acción que demanda su tiempo y no improvisación.

No se pueden repetir los gobiernos verticales, donde decide uno y los demás acatan, todos los partidos políticos, sin excepción, deberán proponer gobiernos que funcionen dentro de la Constitución Nacional de 1853, la que se inventó alguna vez para la venta, no para la justicia.

Este es el primer punto que deben retener y defender los siete millones de adolescentes junto con los mayores de la Argentina.

Y el otro puntal decisivo para nuestra sociedad democrática y cristiana, es la familia. Con la Constitución se salvaguardan deberes, derechos, la igualdad y la justicia para todos los habitantes que habiten el suelo argentino.

Con la familia se establece la firme base de nuestra sociedad y la defensa de nuestros hijos. De lo contrario se desmorona todo.

Quiera Dios que estos conceptos sean leídos y fijados por los adolescentes. El país necesita.

Porque esta es la gran verdad: ser argentino no es difícil.

Periódico Armenio "SARDARABAD"
 Redacción y Administración
 Cnel. Niceto Vega 4779
 1414 - CAPITAL FEDERAL

Director
NAHABET NAHABETIAN

Corresponsalia, receptoría de avisos y suscripciones en:

CORDOBA
 Sr. Carlos Giovinetti
 Libertad 1900
 Córdoba - Tel. 51-7400
 Reg. Nec. Prop. Int. Nº 1427/81

BRASIL
 Sr. Hrair Chahinian
 Av. Caxingui 191 - Ap. 84
 Cep. 05579 - SAN PABLO
 Tel. 813-6731

URUGUAY
 Sr. Alberto Kemounian
 Brito del Pino 1472 Ap.
 Montevideo. Tel. 98-7200

Fotocomposición y Negativos
 "IMPRESIONES BAIKAR"
 Cnel. Niceto Vega 4779 Cop. Fed.

ԱՐՄԱՏՆԵՐ

Հայկական սփիւռքը տարածուն հայ աշխարհ մընէ եւ հայը այլեւ չունի տարածուած հաստատ տեղաւորում Է որ, ալ դժուար թէ զանազան կառույցներով լէ հայրենակիցի իրաւունք, եւ ջանասիրութեամբ ու աշխատանքով ընձեռն է մը մեր սրտերուն մէջ- գտնուեցան արտագաղթի ցուպ ձեռք առնողներ, հակա-հայ ինչ որ էականն է այս պարագային, հայ գաղթաշխարհը 66 տարուայ կողմն հաստատեց, ուսման եւ ընկերային կիանքին զարկ տուող հաստատութիւն-ներուն դռները, որոնց հետեանք ծնունդ առին նաեւ հայ մշակութիւն տարածման ղումները, որոնց մտահոգութիւնը է՝ եւ կը մնայ ըլլալ, հայ հայրենիքը, հայ լեզուն, կորէն՝ հայ մշակութիւնը, ճարտարապետութիւնը, պատմութիւնը, համապարփա- Արմատական ծառայութեան կոչումը այս խմբաւորումները կ'աշխատին ու կը գործեն Ֆրանսայի, Անգլիոյ, Մ. Ճարտարագիտութեան, Իտալիոյ, Արխիտեքտուրայի Գիտնական Գործակալութեան, հայ գրականութեան եւ արուեստի ընկերութեան եւ հայկա-կան ճարտարապետութեան եւ հետազոտութիւններու մարմինի կարգախօսներով: Այս թիւով հրատարակութեան տուած ենք հաղորդագրութիւն մը՝ Միլանոյի Հայ Մշակութիւնի Ուսումնասիրութեան եւ Վարձարարութեան Կեդրոնէն, որ յառաջիկայ 25 Մէյի ամիսներին համար կը պատրաստուի Հայ Արուեստի Միջազգային Գ. Սիմփո-զիումին, սերտ գործագրութեամբ Հայաստանի Գիտութիւններու Ակադեմիային որ աւելի քան քսան հոգինոց պատուիրակութեամբ մը պիտի մասնակցի փշաւ Սիմփոզիումին:

Սիմփոզիումը կը հովանաւորեն յատկապէս Միլանոյի, Վենետիկի եւ Պոլոնիայի համալսարանները:

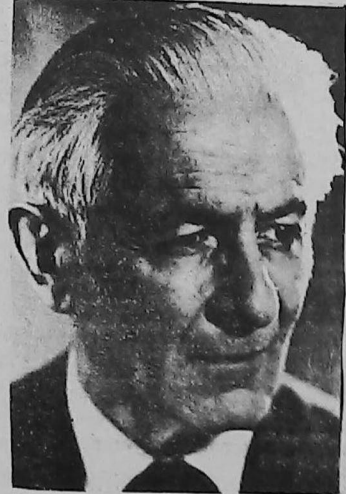
Այս առթիւ տեղի պիտի ունենան նիստեր, որ պիտի նկատուին առնուին հայ ար-ուեստի յուշարձաններուն ճանաչողութիւնը, պահպանումը, փրկութիւնը, անոնց վերականգնումը յայտնաբերումը, ինչպէս նաեւ հայ արուեստի ուսումնասիրու-թեան մեթոտաբանութեան վերաբերեալ հարցերու քննութիւնը, եւն:

Գործ մը, որ միջազգային տարողութիւն ունի, որ մեզի իրաւունքը կուտայ հարստութեամբ լեցուելու եւ ընդունելու թէ՛ միայն մշակութիւն եւ զայն համա-պարփակօրէն ճանչնալու ու ճանչցնելու ճանապարհով կարող ենք բերել մեր մե-ծագոյն ծառայութիւնը մեր տարասփիւռ ճողովորդին ու նաեւ Հայրենիքին, փո-խադարձ լուսաբանութիւններով, որքան ատեն ունինք նետուած կամուրջ մը՝ Արտասահմանի Հետ Մշակութային Կապի Կոմիտէին գոյութեամբ:

Միանշապէս յառաջադէմ ազգերու մեծ ընտանիքին հետ, հայ սփիւռքի բարձր զարգացում ստացած ընտրանքին ստանձնելու է կոչումը այն կարեւոր դերն ու պարտականութիւնը, որ տարին իրենց ուժերուն ներքին չափով մեր տարագիր հայրերը, ու պահպան մնացին իրենց ասանդութիւններուն, բարձրացնելով ե-կեղեցիներ, վարժարաններ, հայրենակցականներ ու երիտասարդական պալատ-ներ, դասական թէ գաղաբարական իրենց բոլոր ուժերը ի սպաս դրած:

Գրական Երեկոյ՝ Առիթուն

Ընկ. Անդրանիկ Անդրեասեանի 70-ամեակին

Ամերիկահայ նշանաւոր գրող, հասարակական, մշակութային գոր-ծիչ, հրապարակախօս Անդրանիկ Անդրեասեանի ծննդեան 70-ամեա-կին նուիրուած էր Հայաստանի Գրողներու Տունը տեղի ունեցած երեկոյն:

Երեկոյն ջերմ խօսքով բացաւ եւ Յրեկեարի ստեղծագործական ու-ղին ներկայացուց Գրողներու Միու-թեան վարչութեան քարտուղար Մկրտիչ Սարգսեանը:

Անդրանիկ Անդրեասեանի հասա-րակական ու մշակութային գործու-նելութեան մասին խօսեցաւ գրակա-նագէտ Գեղամ Սեւանը:

Այնուհետեւ ելոյթ ունեցան ըՍ-փիւռքահայութեան հետ Մշակութա-յին Կապի Կոմիտէի նախագահի տե-ղակալ, բանաստեղծ Վահագն Դաւթ-եանը, բանաստեղծուհի Մարո Սար-գսեանը, գրականագէտ Ստեփան Թոփչեանը, Սովետական Գրակա-

նութիւն ամսագիրի խմբագիր, ար-ձակագիր Ստեփան Կուրտիկեանը, լրագրող Շաքէ Վարսեանը:

Անոնք նշեցին, որ Անդրանիկ Անդրեասեանը արեւմտահայութեան այն սերունդն է, որ զատապալ-տուած էր կորսնցնելու իր հայրե-նիքը: Երեկոյն փրկուած, դժուար ճանապարհ անցած, անկասար կեղ-ներով ու ճնշող սպաւորութիւններով ան մտաւ գրականութիւն: Ա. Անդ-րեասեանը պատկերած է ընկերային անարդարութեան զոհերուն բայս-տագուրկ համեստ մարդոց կեանքը: Գրողի համակրանքը միշտ ճնշուած ժողովուրդներու կողմն է: Անդրա-նիկ Անդրեասեանը այն ողջամիտ մտաւորականներէն է, որ սփիւռքա-հայութեան գոյութեան հիմքը կը նկատէ Խորհրդային Հայաստանը: 1960-ին, Երեւանի մէջ լոյս տեսած է անոր «Սպիտակ Արդարութիւն» խորագիրով պատմուածքներու ժո-ղովածուին:

Անդրանիկ Անդրեասեանը հասա-րակական աշխոյժ գործիչ է, կրթող ու խիզախ լրագրող, տաղանդաւոր հոստոր:

Գրողին «Երկու Եղբայրները» պատ-մուածքին հատուածներ կարդաց Ազատ Գասպարեանը:

Սփիւռքահայութեան հետ Մշա-կութային Կապի Կոմիտէի նախագահ Վարդգէս Համազասպեան, բարձր գնահատելով Ա. Անդրեասեանի ծա-ռայութիւնները, անոր յանձնեց Կո-միտէի կողմէն պատուոյ դիրքը:

Վերջաւորութեան շնորհակալա-կան սրտաբուխ խօսք ըսաւ Յրեկ-եարը:

ԱՐՄԵՆՓՐԵՍ

ԱՅՐԵՆԻ ԱՇԽԱՐՀ

ԱԶԻԶԲԷԿՈՎԻ ԵՐԶԱՆԻ ԲՆԱԿԱՐԱՆՆԵՐՈՒ ԿԱՌՈՒՅՈՒՄԸ

Ազիզբեկովի շրջանը ընտանիքային կենտրոն, Մարտի- ա Եւ Ջառիթափ գիւղե- ռ մէջ սկսած է բնակելի շէնքերու շինարարու- թիւնը:

Սկիզբէն զատ գիւղացի- ցը կ'ունենան նաեւ առեւ- արակական կեդրոններ, մշա- քային-լուսատրակամ ա- շխարհներ, արդիւնա-

Նոր բազմաբնակարան տներ:

ՅՈՒՆԻՆԱԿԱՆ ՄԵՏԱԿ ՎԵՀԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՀԱՄԱՐ

Վերջերս Յանձնախումբի նախաձեռնութեամբ, Մեծն Բրի- տանիոյ Արքայական փողերա- նոցը ձուլեց ոսկի եւ արծաթ մե- տալներ, նուիրում Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս Վազգէն Ա-ի զանակալութեան 25-ամեայ Յո- բելեանին:

Յոբելեանական մետալներ ձու- լելու գաղափարը 1978 թուի Յու- նիսին, արժանացաւ Վեհափառ Հայրապետի հաւանութեան եւ Նորին Սրբութեան յատուկ կար- գադրութեամբ, կազմուեցաւ Յանձնախումբ, որուն վստահուեցաւ, մետալները պա- տրաստելու եւ ի սփիւռս աշխար- հի տարածելու աշխատանքը:

Այդ կը դիմենք ձեզի, խնդրե- լով որ օժանդակէք եւ նեցուկ կանգնէք յանձնախումբի՝ մե- տալները վաճառելու աշխա- տանքին մէջ:

Մահմանափակ թիւով վաճա- րելի ոսկի մետալներ հրապա- րակուած են, սակայն ունինք անասահմանափակ թիւով արծաթ մետալներ:

Ոսկի մետալը 22 կարատ է, 88 մմ տրամագիծով եւ կը կշռէ 40 կրամ:

Արծաթ մետալը տեսքով եւ տրամագիծով նոյնն է եւ կը կշռէ 28,8 կրամ:

Ոսկի մետալին գինն է 600 Սթերլինգ, իսկ արծաթինը՝ 25 Սթերլինգ:

Ձեզ մետալները ձուլուած են Արքայական փողերանոցին մէջ, բարձրորակ արուեստով եւ ան- թերի վարպետութեամբ: Իրա- քանչիւր մետալ ծածկուած է թա- փանցիկ փլաստիկով եւ գետե- դուած ներկայանալի ընծայա- տուփի մէջ: Մետալները թուա- գրուած են եւ իրաքանչիւրը ունի ատանձին վկայագիր:

Ձեր ուշադրութեան կը յանձ- նենք, այս առթիւ, որ մետալներու վաճառքէն գոյացած ամբողջ հասոյթը պիտի յատկացուի Ս. Էջմիածնին:

Արդ՝ մեծապէս շնորհակալ պիտի ըլլանք, եթէ մետալներու վաճառքի աշխատանքին մէջ աշակցիք մեզի. ձեր ընծայած աշակցութեամբ օժանդակած պիտի ըլլաք Մայր Աթոռ յարա- տեւ բարգաւաճման եւ գորաց- ման:

Կանխապէս շնորհակալութեամբ՝

Յոբելեանական մետալի Յանձնա- խումբ

ESCUELA INCORPORADA ARMENIA "ISAAC BAKCHELLIAN"

2º ciclo de:

MUSICA ARMENIA 100x100

CON UN EXTRAORDINARIO PROGRAMA

A realizarse el próximo sábado 8 de agosto de 1981, a las 22 hs.: en el salón de la Institución, corrales 2527, Cgpital.

ACTUARAN: La Pianista BERDJUHI TOKATLIAN El Clarinetista ABRAHAM BETCHAKDJIAN El Violinista HECTOR TARPINIAN Ejecutaran obras de famosos autores armenios. Y como broche final, actuará la cantante MIRTA SATDJIAN, con temas de la madre patria, acompañada con la orquesta dirigida por el maestro LITO VALLE.

Nota: El acto comenzará a las 22 hs. en Punto

La comisión directiva se reserva el derecho de admisión. Reservas: Sarmiento 2509 - 47-7380

ՄԵՐ ԱՆՈՒԱՆԻ ԱՐՈՒԵՍԱԳԷՏՆԵՐԸ

ՅԱԿՈՒ ՅԱԿՈՒԲԵԱՆ

Գրեց ՊԵՐՃ ՄԵՍՐՈՊԵԱՆ

Մեզմ գոյների ներդաշնակութեան վարպետ է նկարիչ Յակոբ Յակոբեանը: Դեղնահողի եւ բաց մոխրագոյնի երկնքի գեղեցկութեամբ են միահիւսում Յակոբեանի բնապատկերներում, որ հայրենի երկրի խոտաոտեք քարն ու հողը կենդանի շնչով կանգնած են հայեացքիդ առջև:

Արարատեան դաշտի կիսաթաղ խաղողի որթերը աղաբարում են գալիք ցրտաշունչ ձմեռը՝ ուրուազծող մշուշապատ Արարատի յենապատկերի վրայ: Կամ էլ հողապատ լերկ քարերով եզերուած Լենինական ձգուող ասֆալտապատ

Հայրենի տաղանդաւոր Ակարիչ ՅԱԿՈՒ ՅԱԿՈՒԲԵԱՆ

ճանապարհը առաջին հայեացքից բնութեան մի հատուածի լոկ տեսարանով է ներկայանում: Մակայն, երբ հայեացքը սեւեռում ես այդ ճանապարհին, մի փոքր անց զգում ես անտեսանելի մեքենայի սրընթաց շարժումը, դէպի նորը ձգուող մղումը:

Այսպէս կոչուած նատիւրմորտը անկենդան բնութեան առարկաների խմբանկարն է: Յակոբեանի մօտ անկենդան ձեռնոցներն ու ապխտած ձուկը կամ նոյն ձեռնոցներն ու աքցանը կենդանի իմաստ են ստանում. մի դէպքում այդ ձուկը կհանք է առնում եւ խոյս է տալիս իրեն որսալ փորձող ձեռնոցներից դէպի ազատ ծովը, իսկ յաջորդ նկարում ձեռնոցներն իրենց շարժունակ պատկերով խուսափում են աքցանի սպառնալի ճնշումից եւ փորձում են շրջանցել վտանգը:

Յակոբ Յակոբեանը խառնուածքով բարեհամբոյր եւ հեզաբարոյ նկարիչ է: Նրա արուեստի ուրոյն տաղանդն այն է, որ շնորհիւ այդ մեղմ եւ ներդաշնակ գոյների կարողանում է եզակի վարպետութեամբ կտաւին յանձնել իր հոգեկան ապրումներն ու փրկիստփայական հայեացքները:

Յակոբեանի կտաւները անմիջական մտերմիկ շերտութեամբ են արձագանգում մարդկութեան յոյզերին: Լայնածաւալ կտաւի վրայ

նկարիչը պատկերում է մարդկանց խուռներամ եւ անմարմին մի ամբոխ, որի հազուատները տարբեր դիրքեր ու շարժումներ են ընդունել: Գորշ գոյներով նկարած այդ կտաւը իւրայատուկ հուժկու ձայնով է հնչեցնում արուեստագէտի «Ո՛չ, նեյտրոնային ուռմբին» մարտահրաւէրը, որը այսօր լսելի է երկրագնդի բոլոր անկյուններում, պատերազմի սարսափի դէմ ընդվզող, խաղաղ ապրելու իղձերով համակուած բոլոր մարդկանց կողմից:

Այդ նկարը այլ հարիւրաւոր կտաւների հետ ցուցադրուել է Մոսկուայում, Յակոբ Յակոբեանի անհատական ցուցահանդէսում եւ արժանացել՝ այցելուներու հիացմունքին:

Յակոբ Յակոբեանը ծնուել է Եգիպտոսի Ալեքսանդրիա քաղաքում, լուսանկարիչ Տիգրան Յակոբեանի ընտանիքում: Սովորել է տեղական դպրոցում եւ այնուհետեւ մեկնել է Կիւրոս՝ իր ուսումը Մելգոնեան վարժարանում շարունակելու համար:

Փոքր հասակից նկարելու պահանջը հանգիստ չի տուել Յակոբին: Երեք տարի նա յաճախել է Գահրէի գեղարուեստական ինստիտուտի կամընտրական դասընթացը: Խոստումնալից նկարչի շնորհքը արժանացաւ տեղի հայ համայնքի ուշադրութեանը, որի նիւթական օգնութեամբ Յակոբը մեկնեց Փարիզ՝ նկարչական վարպետութիւնը կատարելագործելու: Ֆրանսիայի մայրաքաղաքում նա երկու տարի աշակերտեց Ֆրանսիացի անուանի գեղանկարիչ Անդրէ Լոթին: Եգիպտոս վերադարձին Յակոբը եռանդուն մասնակցութիւն բերեց այդ երկրի գեղարուեստական կեանքին՝ ցուցադրելով իր կտաւները հայ նկարիչներին խմբական, ինչպէս նաեւ Եգիպտոսի տարեկան ցուցահանդէսներում:

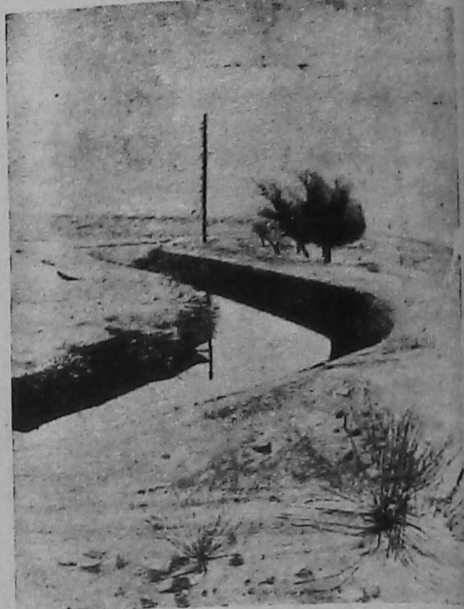
1962 թուականը բախտորոշ եղաւ Յակոբ Յակոբեանի, նրա կնոջ եւ երկու զեռնաւոր դուստրերի համար: Այդ տարին նրանք վերադարձան իրենց պապերի օրրանը: Հայրենիքում հայ նկարչի տաղանդը ըստ արժանւոյն գնահատելու բոլոր նախադրեալները կային: Մէկ տարի անց Յակոբեանը ընտրուեց Հայաստանի նկարիչների Միութեան անդամ: Արուեստից ազատ ժամերին Յակոբեանը սկսեց մասնակցել մայր հայրենիքի շինարար վերելքին: Երկու անգամ ընտրուեց Լենինականի քաղաքային խորհրդի երեսփոխան, իսկ 1987ին՝ Հայաստանի Գերագոյն խորհրդի երեսփոխան:

Մէկը միւսի ետեւից Յակոբեանը անհատական ցուցահանդէսներ կազմակերպեց Երեւանում, Լենինականում եւ Կիրովականում: 1977 թուականին Յակոբ Յակոբեանը դարձաւ Հայաստանի պետական մրցանակի դափնեկիր եւ մէկ տարի անց, նրան շնորհուեց Հայկական Հանրապետութեան ժողովրդական նկարչի պատուաւոր կոչում:

Վերջին երկու տարիների ընթացքում նկարչի անհատական ցուցահանդէսները բացուեցին Մերձ-Բալթեան հանրապետութիւններում, Ուկրաինայի Կիեւ եւ Լվով քաղաքներում, Թբիլիսիում, Նովոսիբիրսկում:

Այսօր Յակոբ Յակոբեանի անունը յայտնի է արդէն մեր լայնածաւալ երկրի սահմաններից դուրս: Նա մասնակցել է խմբական ցուցահանդէսներին՝ Պէյրուսթում, Մոնթրէալում, Նիւ

Յորքում, Գուտափեշտում, Փրակայում, անհուրեք նուաճելով արուեստաւէր հասարակու-

«Ջրանցք» — Գործ՝ Յակոբ Յակոբեանի

թեան բարձր գնահատականը: Յակոբ Յակոբեանը վերջերս է վերադարձել Փարիզից, ուր երեք ամիս տեւեց նրա անհատական ցուցահանդէսը:

Ի թիւս հազարաւոր փարիզաբնակների՝ այդ ցուցահանդէսն այցելեցին նաեւ աշխարհահռչակ հայազգի նկարիչներ Գառզուն եւ Ժանսեզը, քանդակագործուհի Տարիա Կամարակեանը:

Առաջին իսկ հայեացքից Յակոբեանի նկարները կախարդական հմայքը բացատրում է կողմնակիցների պարզ եւ անկեղծ դրսեւորումը: Նա չի կեղծում իր մտորումները. վառ գոյնի ծիածանի խաղերին հետամուտ է նա: Իր խա-

Բնակարք — Գործ՝ Յակոբ Յակոբեանի

նուածքի նման անպաճոյճ են նրա վրձնի հարուածները, որոնք սեղմ եւ հակիրճ ոճով ամենագեղեցիկն ու ամենակարեւորն են արտայայտում կտաւի վրայ:

Ուսող նկարներ են Յակոբեանի կտաւները: Հայրենի բնութեան եւ գիւղական կեանքի արտայայտման լաւագոյն ժամանակը վաղ դարունը կամ ուշ աշունն է նկարչի համար: Երկու դէպքում էլ վրձնի վարպետը իր հայեացքը յառում է գալիքին, ընտրելով տուեալ ժամանակահատուածի բնորոշ գծերը եւ իմաստաւորելով դրանք գալիքի խորհրդով:

Յարութիւն Թորոսեանի նուէրը Հայրենիքին
Օարութիւն Թորոսեանը (Լիբանան) Հայրենիքին նուիրած է Վարազյա կղզիին (Վանայ լիճ) 16-րդ դարու հայերէն Աւետարան մը, որ

ձեւաւորուած է 300 գուճագեղ մանրանկարներով: Պէյրութի Աւետարանական Գոլթեի հայերէն լիբուի ու գրականութեան դասատու Յարութիւն Թորոսեանը ներկայիս կը յաճախէ Երեւանի Պետական Համալսարանը եւ մօտ օրէն պիտի պաշտպանէ իր տոգոր-

րականը: Ան Սփիւռհասարակութեան հետ Մշակութային Կապի Կոմիտէին յանձնած է նաեւ երկու եզակի պրոնզե արձանիկներ, որոնց տարիքը կը հասնի Ք.Ա. երկրորդ հազարամեակի: Մասնագէտները բարձր գնահատական տուած են հնութեան այդ առարկային: RIGAR'S Camiserie exclusive

60-ԱՄԵԱԿ ՌԱՄԿԱՎԱՐ ԱԶԱՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԵԱՆ

ԵԿԵՂԵՑԻՆ ԵՒ ՀԱՅ ԿՐԹԱԿԱՆ ԳՈՐԾԸ

ԵՐՈՒԱՆԴ ԱԶԱՏԵԱՆ

Մեր բովանդակ պատմության ընթացքին հայ կրթության ու գրությունների գործը նույնացած է Հայոց Եկեղեցու հետ մեր միջնադարի վանքերը հանդիսացած են ժամանակի ամենին առաջադրող համայնարանները: Մանահին, Հաղարատ, Գլաձոր, Տաթև և ուրիշ վանքեր նշանավոր եղած են իրենց ջանքերով ուսմամբ և հայ մատենագրության բերած նըպաստով: միևնույն պատճառով այլ հայ եկեղեցականությունը հանդիսացած է մեր լուսամիտ ու կրթնայ դասը: Անոնք ոչ միայն եղած են մեր ժողովուրդին գաստարակները, այլ յաճախ նաև՝ քաղաքական առաջնորդներ՝ ինչպես Ղևոնդ Երեց, Ներսէս Աշտարակեցի, Ներսէս Վարժապետան, Խրիմեան Հայրիկ, Մուշեղ Արարեան և ուրիշներ:

Աւելի մօտ ժամանակներուն եւս, հայ միական դպրոցը միշտ մնացած է հայ կեանքի մէկ անբաժանելի երեւոյթը:

Երբ մենք կորսնցուցած ենք մեր պետականութիւնը՝ միշտ ունեցած ենք այն միջնադարեանը, թէ պետական կատարելիք դերին մէկ մասը գտնէ կ'ամբողջացուի Եկեղեցւոյ կողմէ - մեր մշակոյթի և ազգային ինքնութեան և գիտակցութեան պահպանումը: Է՞ որ առաջին օրէն հայութիւնը քրիստոնեայ դառնալով ազգայնացուցած էր նաև քրիստոնէութիւնը:

Ամերիկայի մէջ սակայն յանկարծ մենք գմեղ կը գտնենք տարբեր իրականութեան մը առջև: մանաւանդ Մայր Եկեղեցւոյ շրջագիծէն ներս ամբողջական ապահարգան մը յառաջացած է հայ կրթական գործին ու եկեղեցւոյ միջև: Մայր Եկեղեցին ամենին կազմակերպելու է Ամերիկայի մէջ, իր երկու թեմերով և յաճախ ամենին յարմարաւէտ ազգայնարաններով և մշակոյթի սահմանում իր շէնքերով: սակայն, մշակոյթի աւելի ճոն բնկերային ետուն գոր-

ծունէութիւն մըն է որ կը սիրէ, որուն օգտակարութիւնը կարելի է որանալ, ինչպէս կարելի է անասել անոր անբաժանարարութիւնը: Ինչ զասարանային յարմարութիւնները կը յօրանջեն ամբողջ շարքով, մէկ օր միայն ընդունելու համար կիրակնօրեայի աշակերտութիւնը:

Միջնադարի պիտի ըլլար մասամբ գտնէ, եթէ կիրակնօրեայ դպրոցները հայանային: սակայն մեծ է թիւը այն եկեղեցիներուն, որոնք կիրակնօրեայ դպրոցի մէջ աւետարանական գաստարակութեան կողքին հայ եկեղեցւոյ պատմութիւնը կը սորվեցնեն, ազգային պատմութիւն կ'ուսուցանեն և հայ լեզու ու մշակոյթ կը սիրցնեն:

Անշուշտ բացատրութիւնները շատ են այս երեւոյթին - նոր կեանքի պայմանները, նիւթական կարիքները, հայ եկեղեցականներու ուսման մակարդակի զգալի անկումը և այլն: Պակաս չեն նաև ազգը և կրօնը բաժնելով այս ողբերգութիւնը արդարացնելու իմաստակ փորձերը:

Նոյնիսկ եթէ պահ մը ըմբռնուիք, անընդունելին, թէ մեր ազգային ինքնութիւնն ու եկեղեցին անջատ իրողութիւններ են՝ այդ կերպով ոչ միայն անհասկանալի գաստարակութեան կ'ըլլանք մեր ազգը, այլ նաև՝ եկեղեցին: որովհետեւ, հայ եկեղեցին իր ազգային իւրահատուկ նկարագրի պահպանումով կրնայ միայն պահել ինքզինքը: քանի ջնջուին տարբերութիւնները հայ եկեղեցւոյ և օտար եկեղեցիներու միջև, այնքան դիւրին պիտի ըլլայ ազգայնօրէն այլասերած հօտին անցումը դէպի օտար եկեղեցի:

Մինչդեռ հայ վարժարան հովանաւորելով կամ կիրակնօրեան հայացնելով՝ հայ եկեղեցին պիտի պատրաստէ իր վաղուան հաւատարմութիւնը: Նոյնիսկ եթէ փորձէ ձեռքազատուիլ իր ազգային առաքելութիւնէն:

Թէ եկեղեցին պէտք է տեր կանգնի հայ դպրոցին՝ աստիկ պատմութեան անխուսափելի վճիռն է: այս պահանջին իրականացման դէմ կարելի է թուել բազում պատրուակներ, սակայն երբեք՝ լուրջ պատճառներ:

Ամերիկայի մէջ Բարեգործական է որ կը լրացնէ եկեղեցւոյ ձգած բացը: սակայն, եկեղեցին աւելի լայն նիւթական միջոցներ ունի և աւելի ընդարձակ հետեւորդութիւն: Փորձերը ցոյց կու տան, թէ հոն ուր կատարուած է փորձը, յաջող էլք մը գտնուած է միշտ:

Պէտք է ընդունիլ, թէ այս իմաստով աւելի հիմնական դեր կը կատարէ Ամերիկայի անջատեալ եկեղեցին, որ ինքզինք կ'իրականացնէ անուան ներքեւ կը ծանօթացնէ: Որքան որ այլ մեղադրենք այդ եկեղեցւոյ խղճումը Մայր Աթոռէն ու Մայր Եկեղեցիէն, չենք կրնար որանալ անոր ընծայած պաշտպանութիւնը հայ դպրոցին, մանաւանդ Գալիֆօրնիոյ մէջ:

Մայր Եկեղեցւոյ շրջանակէն ներս ևս կատարուած փորձերը յանգած են յաջող արդիւնքներու, ինչպէս Նիւ Եորքի Պայասայի եկեղեցին և Վէն Նայսի Ս. Պետրոս եկեղեցին - ճիշդ է, Բարեգործականի քաջալե-

րութեամբ և նիւթական աջակցութեամբ - յաջող կերպով տեր կանգնին հայ դպրոցին:

Չենք մոռնար նաև Միջնադարի ներու Անարատ Յղութեան Գոյրերը վարժարանները:

Եթէ միւս մեր ծուխերը են օտարին միևնույն փորձը՝ անխուսափելի կերպով պիտի յաջողին: Այս կայն, կը թուի թէ այնտեղ յաջողած է ազգային գիտակցութիւնը, թուլցած է եկեղեցականութիւնը, առաջնորդութեան հիմքը և խափումն ու անտեղի պատրուակներն են որ կը խճողեն միտքերը հոգիները:

Պատմականօրէն հայ դպրոցը պաշտպանն ու հովանաւորը հայ եկեղեցին եղած է միշտ: այսօր ևս և մանաւանդ այսօր - ան չի կրնար խուսափիլ այդ լուրջ պատասխանատուութենէն՝ եթէ չէ հաշտուած յուսման մօտալուս, իւրման գաղտնափարին հետ և եթէ չէ որոշած ինքզինք չուծարքի ենթարկել նոյնիսկ իրեն անկախ ինքնութիւն:

Գլաձորներու, Տաթևներու, Մանահիններու ոգին այսօր ևս պէտք է ճառագայթէ Ամերիկայի հայ կրթական շրջանէն ու գմբէթէն:

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏԻ ՀՐԱՒԷՐ

Կոմիտաս Երգչախումբը, բաժնելով վիշտը իր հիմնադիր ու վաղեմի ղեկավար Պրն. Լեոն Վարդապետեանին, իր կողակցին ողբ:

ԱՐՈՒՍԵԱԿ ՎԱՐԴԱՊԵՏԵԱՆԻՆ

քննասուցին տխուր առթիւ, կը հրափրէ իր բոլոր հին ու նոր անդամները, հարգանքով գեղով՝ անջեցեալին յիշատակը, 26 Յուլիսի Կիրակի օր ժամը 11ին Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի Մայր Եկեղեցւոյ մէջ, և միասնաբար երգելու նաև հոգեհանգիստ կարգը:

Կոմիտաս Երգչախումբը, հայցելով երկնային միջոցարարութիւն յարգարժան Պր. Լեոն Վարդապետեանին և ընտանեկան պարագաներուն, Հիւանդաց Խնամարար Մարմնոյ կը նուիրէ 250.000 փետո:

★★★★

Այս Կիրակի, 26 Յուլիս 1981-ին, յարարտ Ս. Պատարագի, Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի Մայր Եկեղեցւոյ մէջ հոգեհանգիստեան պաշտօն պիտի կատարուի մեր զինքն սիրելի տիկնոջ, մօր և մեծ մօր՝ Ողբ. ԱՐՈՒՍԵԱԿ ՎԱՐԴԱՊԵՏԵԱՆԻ մահուան քառասունօրեայ առթիւ: Ներկայս կը ծանուցանենք հանգուցեալի յիշատակը յարգող մեր բարեկամներուն ու ազգականներուն:

Լեոն Վարդապետեան, Տէր և Տիկին Նշան և Էմմա Չամիչեան, Տէր և Տիկին Գրիգոր և Աստղիկ Վարդապետեան, Տէր և Տիկին Գեորգ եւ Սիլվիա Վարդապետեան և Թոննիկները

ORTOPEDIA

Bartamian S. A

PRESENTA SU LINEA COMPLETA DE **PIE RECTOR**

- Plantillas Correctoras
- Artículos Ortopédicos y Taloneras
- Deportivo: con plantilla incorporada para la continuidad del Tratamiento
- Preventivo con arco incorporado para la Correcta formación del Pie
- Para usar con plantillas: Contra Fuerte Elevado, Rigido, con taco de Thomas

BELGRANO 1699 - T.E. 45-5213

ESTUDIO JURIDICO

DR. BAUTISTA KUYUMDJIAN

Tucumán 1438. Piso 7.

Tel: 40-6809/7112, 49-7049

SUIZO ARGENTINA

COMPAÑIA DE SEGUROS S.A.

Florida 537 P.22 1005 Cap. Fed.